

De burger is het waard

Klantgerichte dienstverlening en de rol van burgers bij beleidsontwikkeling en dienstverlening in Velsen

Inhoudsopgave

Samenvatting

Hoofdstuk 1: analyse en terugblik

- 1.1 Beknopte geschiedenis
- 1.2 Aanleiding tot wijziging van beleid en uitvoering
- 1.3 Analyse

Hoofdstuk 2: consultatie

- 2.1 Inleiding
- 2.2 Raadsleden
- 2.3 Wijkplatforms
- 2.4 Professionele actoren op wijkniveau

Hoofdstuk 3: Oplossingen

- 3.1 Inleiding
- 3.2 Wijkgerichte dienstverlening
- 3.3 Communicatie, inspraak en participatie rond gemeentelijke planontwikkeling
 - 3.3.1 *Bestuurskracht als evenwicht tussen daadkracht en draagvlak*
 - 3.3.2 *Motieven voor het betrekken van belanghebbenden*
 - 3.3.3 *Participatie is meer dan inspraak*
 - 3.3.3.1 Het gemeentelijk en regionaal niveau
 - 3.3.3.2 Het wijkniveau
 - 3.3.4. Meldpunt beheer openbare ruimte
- 3.4 Beleidswijzigingen
 - 3.4.1 *Beëindiging wijkwethouderschap*
 - 3.4.2 *Ambtelijk overleg op wijk- of projectniveau*
 - 3.4.3 *Protocol wijkgericht werken*
- 3.5 Positie van wijkplatforms

Hoofdstuk 4: De rolverdeling college - gemeenteraad

Samenvatting

In deze beleidsnotitie geeft het college van B&W zijn analyse van de huidige situatie van het geheel van activiteiten dat in Velsen wordt aangeduid met wijkgericht werken. In antwoord op vragen van de raad wordt het collegestandpunt beschreven met betrekking tot professionele dienstverlening op wijkniveau, communicatie met en participatie door burgers, het protocol wijkgericht werken, de positie van wijkplatforms, het wijkwethouderschap en interactieve beleidsvorming.

De verknoping die wordt aangetroffen tussen de taakopvattingen en rollen van professionele dienstverleners en actieve, georganiseerde burgers wordt in deze notitie beschreven.

Het college kiest voor doorontwikkeling van de gemeentelijke dienstverlening op wijkniveau en waar nodig aanpassing van de gemeentelijke organisatie, zowel qua vorm als qua organisatiecultuur.

Het college hecht veel waarde aan burgerparticipatie. Er bestaat respect en waardering voor de inzet van de wijkplatforms in het verleden. Wij hebben echter nieuwe werkwijzen ontwikkeld om burgers bij het gemeentebestuur te betrekken. Deze aanpak maakt het voortbestaan van wijkplatforms overbodig. Het wijkwethouderschap wordt beëindigd. De vakwethouder is als eerste verantwoordelijk voor het betrekken van burgers bij zijn beleid. Met deze keuzes is het protocol wijkgericht werken achterhaald en daarmee feitelijk beëindigd.

Er komt geen afzonderlijke nota interactieve beleidsvorming. In plaats daarvan wordt beschreven hoe bij omvangrijke gemeentelijke en regionale projectplannen een communicatie- en participatieparagraaf wordt opgenomen in de planvoorbereiding.

Voorts beschrijft het college hoe met betrekking tot de thematiek van deze beleidsnotitie de rolverdeling tussen gemeenteraad en college van burgemeester en wethouders wordt gezien.

Het college organiseert een werkconferentie over de inhoud van deze beleidsnotitie. Hiervoor worden uitgenodigd de leden van de gemeenteraad, vertegenwoordigers van de huidige wijkplatforms en vertegenwoordigers van de organisaties die samen met de uitvoeringsdiensten van de gemeente deelnemen aan de dienstverlening op wijkniveau.

Met het uitbrengen van deze beleidsnotitie zijn alle voorgaande nota's over wijkgericht werken vervallen verklaard en gelden uitsluitend de beslissingen en werkwijzen uit deze beleidsnotitie.

Hoofdstuk 1: analyse en terugblik

1.1 Beknopte geschiedenis

De gemeente Velsen heeft zich in 2001 ambities gesteld met betrekking tot wijkgericht werken. Van die tijd dateert een protocol waarin onder meer de positie van wijkplatforms is vastgelegd. In 2005 schroeft de gemeente haar ambitie enigszins terug door de financiering van wijkcoördinatoren te staken. Eind 2006 is door een extern bureau een nota opgesteld met een geactualiseerde visie op wijkgericht werken, aanbevelingen en een tijdsplanning. In het voorjaar van 2007 bepalen het College van B&W en de gemeenteraad een standpunt over de nota. Er worden data gesteld waarop de uitwerking moet zijn gerealiseerd. Deze data worden niet gehaald. Begin 2008 wordt een regisseur wijkgericht werken aangesteld. Aan de functie worden door partijen verschillende verwachtingen gekoppeld. Door meerdere raadsfracties wordt aangedrongen op een standpunt van het college over het wijkgericht werken. Hierbij spitsen de vragen zich toe op het protocol wijkgericht werken, de positie van de wijkplatforms, de visie op interactieve beleidsvorming en de ervaringen in de twee zogenaamde pilotwijken.

1.2 Aanleiding tot wijziging van beleid en uitvoering

Het heeft enige tijd heeft geduurd voordat het college zijn standpunt formuleert over de vragen die hierboven zijn samengevat. Dat komt omdat wij behoefte hadden aan een meer fundamentele heroverweging van alle activiteiten die in Velsen worden bedoeld als men spreekt over wijkgericht werken. De redenen voor deze heroverweging is dat onder verantwoordelijkheid van het college in de gemeente het concept klantgerichte dienstverlening is ontwikkeld. Realisering van dit concept in concrete diensten, yeelal via digitale toegang, roept discussie op over wijkgericht werken.

1.3 Analyse

Het college heeft een analyse gemaakt van de begrippen, opvattingen en praktijken die in Velsen worden geassocieerd met wijkgericht werken. De conclusie hieruit is als volgt:
In de afgelopen jaren is een praktijk gegroeid waarin de professionele dienstverlening van de gemeente en de actoren op wijkniveau, het aanpakken van sociale problemen en de georganiseerde burgerparticipatie met elkaar zijn verbonden in het begrip wijkgericht werken. Deze verbinding is echter niet steeds rationeel en doelgericht. Wij constateren eerder een verknoping. Dit heeft er toe geleid dat geen van de drie begrippen afzonderlijk goed tot zijn recht komt. Er is bij professionals en bij georganiseerde burgers onzekerheid ontstaan over hun positie en hun handelingsruimte. Dat heeft bij professionals geleid tot afwachtend gedrag en een overdaad aan overlegsituaties, die de effectiviteit van hun werk verlaagt. Bij georganiseerde burgers zien wij dat een deel afhaakt en dat anderen vasthouden aan ooit door de gemeente toegekende formele posities. De niet-georganiseerde burgers spelen in dit geheel nauwelijks een rol en wenden zich in voorkomende gevallen rechtstreeks tot de gemeente.

In pilotwijken werken teams van professionals gezamenlijk aan maatregelen op het terrein van de fysieke inrichting van de wijk, veiligheid&openbare orde en zorg&welzijn. Deze werkzaamheden zijn recent geëvalueerd. De evaluatieverslagen ondersteunen ons beeld van het wijkgericht werken.

Deelnemers aan de wijkteams hebben behoefte aan communicatie met wijkbewoners. Meestal zijn de direct belanghebbenden goed te identificeren. Soms is er behoefte aan een klankbordfunctie voor de wijk als geheel. Er bestaat een vorm van uitwisseling met wijkplatforms doordat enerzijds de voorzitter van het wijkplatform deelneemt aan bijeenkomsten van het professionele wijkteam, terwijl anderzijds professionals deelnemen aan bijeenkomsten van het wijkplatform. De meerwaarde van deze vorm van deelname aan elkaars bijeenkomsten wordt in de evaluaties van de wijkteams betwijfeld.

Uit gesprekken, notities en mailverkeer blijkt, dat uit behoefte om te voldoen aan onduidelijk geformuleerde verwachtingen, professionals zich onvoldoende focussen op hun kerntaak.

Veelvormige interpretaties van begrippen als het betrekken van bewoners, participatiebevordering en het bevorderen van sociale cohesie leiden ertoe dat er veel nadruk komt te liggen op overleg. Hierbij komt het concrete handelen in de knel. Anders gezegd: het risico ontstaat dat het proces centraal staat en de resultaten daaraan ondergeschikt raken.

Het college onderkent, dat het belang van procesmatig werken per werksoort verschillend kan zijn. Voor de dienstverlening op het gebied van de fysieke woonomgeving, inclusief de woningen, is communicatie een randvoorwaarde voor succes. Maar het resultaat staat voorop.

Waar het gaat om zorgarrangementen, welzijnswerk, interventies in maatschappelijke probleemsituaties en veiligheid en openbare orde is communicatie vaak middel en resultaat tegelijk. Essentieel blijft echter dat realisatie van concrete doelen voorop staat en dat het overleg ten dienste staat van het beoogde doel.

Hoofdstuk 2: consultatie

2.1 Inleiding

Op basis van de analyse uit hoofdstuk 1 heeft het college zich een beeld gevormd van de huidige situatie met betrekking tot wijkgericht werken, in het bijzonder de verknoping met burgerparticipatie. Om dat beeld te toetsen en aan te scherpen is in oktober en begin november 2008 een consultatieronde ingelast met raadsleden, vertegenwoordigers van wijkplatforms en vertegenwoordigers van de actoren op wijkniveau. In dit hoofdstuk worden de conclusies uit de consultatieronde beschreven.

2.2. Raadsleden

De raadsleden konden zich vinden in een beter onderscheid tussen wijkgerichte dienstverlening en burgerparticipatie. Er werd aangedrongen op duidelijkheid over de positie van de wijkplatforms en over de wijze waarop de informatievoorziening naar de wijkplatforms gestalte krijgt. Deze opvatting is later neergelegd in een motie, gedateerd 13 november 2008. Over het belang en de rol van de wijkplatforms laten de fracties zich verschillend uit.

2.3. Wijkplatforms

In de consultatie van de wijkplatforms ondervond het college ondersteuning voor de opvatting dat wijkgerichte dienstverlening en burgerparticipatie helder van elkaar moeten worden onderscheiden. Wederzijdse uitwisseling van informatie acht men echter onontbeerlijk. Wijkplatforms dringen aan op duidelijkheid over hun positie ten opzichte van de gemeente. Wijkplatforms benadrukken dat zij hun taak zien als het mobiliseren van opvattingen van wijkbewoners over belangen die de wijk aangaan. Zowel op eigen initiatief als in reactie op planvorming van de gemeente. Daarnaast rekenen zij het tot hun taak om de uitvoering van werkzaamheden te controleren op basis van de vastgestelde plannen. Dit op grond van de ervaring dat de uitvoering soms afwijkt van de plannen. Zij maken soms keuzes in belangrijke kwesties, maar stellen dat zij opvattingen binnen de wijk die daarvan afwijkende ook naar voren brengen. Zij beschouwen zich beslist niet als een extra bestuurslaag tussen burgers en de gemeente.

Wijkplatforms vinden dat zij hun taak moeten vervullen met betrekking tot zowel wijkaangelegenheden als bovenwijkse zaken die belangen van wijkbewoners raken. Zij dringen aan op optimale informatievoorziening door de gemeente. Optimaal wil zeggen volledig en in een vroeg stadium. Zij hechten aan het handhaven en nakomen van het protocol wijkgericht werken. Zij beschouwen dit als een wederzijds overeengekomen afspraak, waarop zij zich kunnen beroepen als de gemeentelijke informatievoorziening of de financiering niet bevredigend loopt.

Wijkplatforms dichten zichzelf een rol toe die uitgaat boven die van incidentele actiegroepen die zich concentreren op enkelvoudige onderwerpen. Zij brengen naar voren dat veel van de inspraak- en participatiebijkomsten die de gemeente zelf heeft georganiseerd bevredigend verlopen omdat wijkplatforms daarvoor de voorbereidingen hebben getroffen. Zij spreken de verwachting uit dat de gemeentelijke organisatie nog veel moeite zal krijgen met het mobiliseren en betrekken van bewoners als zij de rol van de wijkplatforms marginaliseren. Dit komt omdat de ambtelijke organisatie naar hun overtuiging onvoldoende is toegerust op een optimale communicatie met burgers. Zij zien dat ook niet snel veranderen, omdat dit een cultuurverandering vergt die tijd en inspanning kost.

2.4 Professionele actoren op wijkniveau

De consultatie van de actoren op wijkniveau heeft de zelfde behoefte aan duidelijkheid opgeleverd als in de twee voorgaande rondes. Het onderscheid tussen wijkgerichte dienstverlening en burgerparticipatie wordt als een eerste stap in die richting gezien. De deelnemers hebben verschillende achtergronden, daarom is het niet mogelijk de conclusies aan alle deelnemers toe te schrijven.

Enkele gesprekspartners merken op, dat hun dienstverlenende taak grotendeels tot stand komt in interactie met deelnemers, klanten, bewoners. Voor hen is communicatie met burgers in de wijk essentieel. In het algemeen is de doelgroep voor hun dienstverlening goed af te grenzen. Dat geldt bijvoorbeeld voor woningcorporaties en de gemeentelijke dienstverlening op het gebied van de fysieke woonomgeving. Hierbij bestaat in het algemeen geen behoefte aan intermediaire functies. Voor de politie, het welzijnswerk en de zorgaanbieders geldt vaak hetzelfde. Soms zijn de doelgroepen voor hun beleid niet precies te lokaliseren. In dat geval heeft men behoefte aan een breder samengesteld klankbord van bewoners in de wijk.

Enkele gesprekspartners merken op dat de discussie over het wijkgericht werken overschaduwd dreigt te worden door belangenstrijd, procedurekwesties, prestigeoverwegingen en politiek opportunisme. Zij dringen er op aan de discussie te blijven richten op de concrete belangen van wijkbewoners.

Hoofdstuk 3: Oplossingen

3.1 Inleiding

Op basis van de drie consultatieronden formuleert het college hieronder zijn visie op wijkgerichte professionele dienstverlening en burgerparticipatie.

Het college geeft hiermee antwoorden op vragen die de raad in het recente verleden heeft gesteld over het wijkgerichte werken, de evaluatie van de pilots wijkgericht werken, het beleid met betrekking tot interactieve beleidsvorming en de positie van de informatievoorziening aan wijkplatforms.

Wij werken onze visie op wijkgerichte dienstverlening kort uit. Wij hebben niet de indruk dat hierover verschil van mening bestaat. Daarna gaan wij in op het complexe vraagstuk van communicatie, inspraak en participatie met belanghebbenden. Zowel op wijkniveau als op gemeentelijk en regionaal niveau.

3.2 Wijkgerichte dienstverlening

Het college is er van doordrongen dat effectieve dienstverlening een open houding naar burgers vraagt van elke professional die op wijkniveau werkt. Dit past volledig in onze visie op klantgerichte dienstverlening zoals wij die eerder aan de raad hebben gepresenteerd in het *Masterplan klantgerichte dienstverlening* (september 2008). Wij zijn ons er van bewust, dat de gemeentelijke organisatie het vereiste niveau nog niet heeft bereikt maar dat de ingezette koers effectief is.

Wij zullen het initiatief nemen om met actoren door te praten over de wijze waarop de wijkgerichte dienstverlening zoals die is vormgegeven in de pilotwijken kan worden verbeterd en uitgebouwd naar andere wijken. Wij zullen ons beraden op de facilitering die daarvoor nodig is. Hetzij vanuit de ambtelijke organisatie, hetzij via de actoren.

3.3 Communicatie, inspraak en participatie (rond gemeentelijke planontwikkeling)

3.3.1 Bestuurskracht als evenwicht tussen daadkracht en draagvlak

Het college zoekt permanent naar het beste evenwicht tussen doortastende en snelle besluitvorming enerzijds en afstemming met belanghebbenden anderzijds. Effectieve besluitvorming beschouwt het college als een bevredigend evenwicht tussen kwalitatief goede voorstellen en maximale acceptatie door belanghebbenden.

3.3.2 Motieven voor het betrekken van belanghebbenden

Het raadplegen van belanghebbenden, waaronder individuele en georganiseerde burgers, dient twee doelen:

1. Het verkrijgen van zoveel mogelijk informatie, ideeën en oplossingen, waardoor het beste antwoord kan worden gegeven op het op te lossen vraagstuk.

2. Waar het niet mogelijk is om aan alle - deels tegengestelde - belangen tegemoet te komen wordt door het raadplegen van belanghebbenden de acceptatie van eventuele negatieve neveneffecten bevorderd.

3.3.3 Participatie is meer dan inspraak

De gemeenteraad van Velsen heeft in 2005 een inspraakverordening vastgesteld. Hierin is geregeld voor welke beleidsbeslissingen inspraakprocedures worden gevolgd. Deze beleidsnotitie respecteert de inspraakverordening en bevat voorstellen voor een meer uitgebreide raadpleging van belanghebbenden dan die waartoe de inspraakverordening verplicht.

De manier waarop burgers en andere belanghebbenden bij de besluitvorming worden betrokken kan per onderwerp verschillen. Hierbij dient de vorm te passen bij het niveau waarop de effecten van de besluitvorming belanghebbenden raken. Daarbij worden twee niveaus onderscheiden:

3.3.3.1 *Het gemeentelijk en regionaal niveau*

Het gaat hierbij om omvangrijke projectplannen, waarmee grote belangen zijn gemoeid voor de gemeente als geheel of een bredere regio. Voorbeelden zijn verkeers- en vervoersoplossingen en gebiedsinrichtingen, etc.

Voor de participatie aan de beleidsontwikkeling bij omvangrijke projectplannen wordt in Velsen per project al geruime tijd een afzonderlijke communicatie- en participatie paragraaf opgesteld. Dit gebeurt zo vroeg mogelijk bij de start van de beleidsontwikkeling, zodat de opvattingen van belanghebbenden vanaf het begin bij de beleidsontwikkeling worden betrokken. Welke belanghebbenden actief worden benaderd wordt per project beschreven. Voor zover het gaat om projectplannen waarbij ook andere overheden, publieke lichamen, instellingen, bedrijven en dergelijke zijn betrokken bepleiten wij dat zij op vergelijkbare wijze meewerken aan de door ons gewenste communicatie en participatie. Dit beleid wordt gecontinueerd en waar nodig geoptimaliseerd.

In het sociale domein gaat het om beleid zoals bijvoorbeeld neergelegd in de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (Wmo) en de Wet Werk en Bijstand (Wwb). Hiervoor bestaan vaste overlegorganen. Wij hebben geen reden om ons beleid hierover bij te stellen.

3.3.3.2 *Het wijkniveau*

Op wijkniveau gaat het in de praktijk om twee typen projectplannen:

1. Plannen die betrekking hebben op de wijk als geheel, of grote delen van de wijk. Deze plannen leiden er toe, dat het woon- en leefklimaat in de wijk verandert. Het duidelijkste voorbeeld hiervan is de herstructurering van een wijk, inclusief alle sociale aspecten die daarbij een rol spelen. Voor dit type projectplannen geldt hetzelfde als wat wij hierboven schrijven over gemeentelijke en regionale projecten: een projectplan wordt voorzien van een communicatie- en participatieparagraaf. Het verschil met stedelijke planontwikkeling is dat de belanghebbenden op wijkniveau voor de gemeente beter kunnen worden geïdentificeerd. Zij kunnen daarom in een vroeger stadium worden betrokken. Georganiseerde belanghebbenden, zoals bewonersorganisaties, wijkverenigingen, ondernemersverenigingen, het wijkgebonden onderwijs en wijkgebonden zorgaanbieders kunnen in een vroeg stadium worden benaderd. De participatie kan ook worden georganiseerd in vormen die een langdurend karakter hebben. Wij hebben met deze aanpak ruime ervaring opgedaan.

2. Aanpak van straten, pleinen, groenvoorzieningen en kleinere woningbouwprojecten (renovatie en nieuwbouw), het vestigen van nieuwe voorzieningen, of de verandering van functie van gebouwen. Een specifieke plaats hierbij wordt ingenomen door planontwikkeling voor op wijkbewoners gerichte voorzieningen, zoals een multifunctioneel wijkcentrum, een jongeren centrum, wooncomplexen of dienstverlening voor specifieke categorieën (bijvoorbeeld ouderen), etc. Wij vinden het betrekken van belanghebbenden hierbij essentieel en vanzelfsprekend. Als uitgangspunt nemen wij dat voorafgaand aan de planvorming wordt vastgesteld wie direct of indirect belanghebbend zijn. Wij kiezen daarbij voor de kleinst mogelijke schaalomvang: de bewoners van een straat of woonblok, de omwonenden van een groenvoorziening, etc. Bij planvorming die de wijk als geheel aangaat richten wij de participatie zo in dat alle belanghebbenden hierbij worden betrokken. Ook met deze aanpak is in Velsen ruime ervaring opgedaan.

3.3.4 Meldpunt beheer openbare ruimte

Er is een meldpunt beheer openbare ruimte. De huidige praktijk is dat daar meldingen binnen komen over een breed scala van vragen die betrekking hebben op het gebruik van de openbare ruimte. Het beleid is er op gericht om de toegankelijkheid en effectiviteit van het meldpunt op een hoog niveau te houden.

3.4 Beleidswijzigingen

3.4.1 Beëindiging wijkwethouderschap

Wij beëindigen het wijkwethouderschap met ingang van heden. Wethouders treden primair op het terrein van hun eigen portefeuille in overleg met belanghebbenden. Dit gebeurt ook nu al. Het wijkwethouderschap heeft daarbij geen toegevoegde waarde.

3.4.2 Ambtelijk overleg op wijk- of projectniveau

Het is mogelijk dat per wijk of project een langdurend en regelmatig terugkerend overleg plaatsvindt tussen georganiseerde belanghebbenden en een ambtelijke projectgroep of wijkteam. De noodzaak hiervan dient per wijk of per project te worden geformuleerd, evenals de frequentie en de werkwijze. Wij leggen daarvoor geen algemeen geldende beleidsregels vast. Wij zijn echter geen voorstander van gemengde werkgroepen van professionals en burgers. Overleg dient plaats te vinden vanuit een heldere, eigen verantwoordelijkheid.

3.4.3. Protocol wijkgericht werken

Het protocol wijkgericht werken wordt met ingang van heden beëindigd. Het college is zich er van bewust dat het hiermee eenzijdig een protocol beëindigt. Wij zijn van mening dat de exclusieve positie van de wijkplatforms zoals die in 2001 als juist werd ervaren niet past bij de manier waarop het huidige college met burgers wil communiceren.

Bovendien hebben wij gemerkt dat discussies van het college of individuele portefeuillehouders met meerdere wijkplatforms regelmatig uitlopen op discussies over het protocol. Daarmee is het gesprek verschoven van inhoud naar procedure.

De formalisering van de verhoudingen en de institutionalisering van de platforms zijn daarmee een obstakel geworden in de communicatie tussen het college en burgers over inhoudelijke thema's. Deze constatering rechtvaardigt ons besluit het protocol af te schaffen.

3.5 Positie van wijkplatforms

Wij achten het een groot goed dat burgers zich organiseren, het overheidsbeleid op de voet volgen, zelf initiatieven nemen die gericht zijn op de leefbaarheid van hun woonomgeving en daarmee inhoud geven aan actief burgerschap. Wij hebben ervaren dat binnen de gemeente en zelfs binnen een wijk een grote diversiteit aan meningen kan bestaan over allerlei onderwerpen die de leefbaarheid van de wijk aangaan. Wij hechten eraan dat deze diversiteit aan meningen ongefilterd bij het college en de gemeenteraad binnenkomt.

Wij hebben uit de evaluaties van de twee pilots wijkgericht werken en uit onze consultaties de conclusie getrokken, dat de wijkteams het voor hun werk nodig hebben om met wijkbewoners te communiceren. Vergelijkbaar met wat wij eerder in deze beleidsnotitie hebben geschreven kiezen de wijkteams in de meeste gevallen voor het overleg met direct betrokkenen,

Voor enkele deelnemende organisaties in het wijkteam gaat deze behoefte aan communicatie verder. Aanbieders van diensten in de sfeer van zorg en welzijn en in sommige gevallen ook de politie hebben behoefte aan een semipermanente overlegsituatie met wijkbewoners waarvoor zij hun diensten aanbieden. Wij rekenen het tot de verantwoordelijkheid van die dienstverlenende instellingen om het overleg met de wijk vorm te geven.

Denkbaar is dat actieve wijkkaders in bepaalde gevallen behoefte hebben aan professionele ondersteuning en / of faciliteiten. Hierbij kan worden gedacht aan de communicatie met wijkbewoners en het beleggen van bijeenkomsten. Wij zijn bereid daarvoor subsidie te verstrekken. Wij zullen voorstellen hierover later uitwerken. Het totaal van de kosten zal niet hoger liggen dan de subsidie die wij tot op heden hebben uitgetrokken voor de huidige wijkplatforms.

Gelet op het tijdstip waarop wij deze beleidsnotitie uitbrengen geldt 2009 als overgangsjaar. In dit jaar zullen wij wijkplatforms die daarom verzoeken het subsidie verstrekken waarop zij op grond van de geldende regeling aanspraak kunnen maken.

Tenslotte merken wij op, dat de inbreng van een goed idee, of dit nu afkomstig is van een individu of een collectiviteit, planvorming altijd kan beïnvloeden. Kwaliteit van argumentatie heeft in het algemeen een grotere impact dan een veelheid van tegenwerpingen.

Hoofdstuk 4: De rolverdeling college - gemeenteraad

In het duale stelsel is het de taak van de gemeenteraad om kaders te stellen en het college te controleren. Het college voert het beleid uit binnen de kaders en stelt zich controleerbaar op.

In het verband van deze beleidsnotitie houdt dat in dat de gemeenteraad de bevoegdheid heeft om georganiseerde burgers, waaronder de huidige wijkplatforms, te raadplegen bij hun kaderstellende taak. Deze raadpleging vindt in de praktijk van de gemeenteraad van Velsen ook plaats.

Het college heeft de bevoegdheid om de vorm waarin inspraak en participatie kan plaatsvinden te regelen. In 2001 heeft het toenmalige college daar een vorm aan gegeven die paste bij de visie die dat college had. Ons college heeft zijn visie geformuleerd op basis van zijn eigen inzichten en een veranderende werkelijkheid. In deze beleidsnotitie heeft het college zijn beleidsuitgangspunten beschreven en uitgewerkt in voorstellen.

Mede gelet op de vragen die de raad in de afgelopen periode heeft gesteld en de toezeggingen die wij hebben gedaan om daar antwoorden op te formuleren, bieden wij de raad deze beleidsnotitie aan en gaan er van uit dat wij hiermee de gestelde vragen hebben beantwoord.